

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2005 r. r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-364/05)

(2005/C 296/31)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 27 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Michela van Beeka, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Niderlandów.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych dla wdrożenia dyrektywy 2001/20/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, odnoszących się do wdrożenia zasady dobrej praktyki klinicznej w prowadzeniu badań klinicznych produktów leczniczych, przeznaczonych do stosowania przez człowieka oraz

nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych dla wdrożenia dyrektywy Komisji 2003/94/WE⁽²⁾ z dnia 8 października 2003 r. ustanawiającej zasady i wytyczne dobrej praktyki wytwarzania w odniesieniu do produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz produktów leczniczych stosowanych u ludzi, znajdujących się w fazie badań

lub w każdym wypadku nie powiadamiając o tym Komisji

Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy tych dyrektyw;

— obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgodnie z art. 22 ust. 1 dyrektywy 2001/20 Państwa Członkowskie były zobowiązane do przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych dla wdrożenia niniejszej dyrektywy przed dniem 1 maja 2003 r. oraz do powiadomienia o tym Komisji. W odniesieniu do dyrektywy 2003/94 zgodnie z art. 17 tej dyrektywy termin na dokonanie transpozycji upływał dnia 30 kwietnia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 121, str. 34

⁽²⁾ Dz.U. L 262, str. 22

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-369/05)

(2005/C 296/32)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 7 października 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez działające w charakterze pełnomocników, Marię Patakia i Nicolę Yerell, służby prawne Komisji, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Greckiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2000/79/WE⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. dotyczącej Europejskiego porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu pokładowego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (IACA), a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
2. obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

— Termin na transpozycję dyrektywy do krajowego systemu prawnego upłynął dnia 1 grudnia 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 1.12.2000 r., str. 57-60.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-372/05)

(2005/C 296/33)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 7 października 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez dr. Günтера Wilmsa, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że wskutek odmowy obliczenia i dokonania płatności środków własnych nieopobranych z tytułu zwolnienia z należności celnych przywozu sprzętu wojskowego w okresie od 1 stycznia 1998 r. do 31 grudnia 2002 r., oraz wskutek odmowy zapłaty odsetek za zwłokę związanych z nieudostępnieniem środków własnych Komisji, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia nr 1552/89 ⁽¹⁾ lub rozporządzenia nr 1150/2000 ⁽²⁾.
- 2) obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Republika Federalna Niemiec przyznała zwolnienie z należności celnych dla przywozu towarów wojskowych od dnia 1 stycznia 1998 r. i wskutek tego nie odprowadzała żadnych środków własnych z należności celnych. Mimo skierowanego do niej wezwania pozwana nie obliczyła nieodprowadzonej wskutek tego zwolnienia kwoty środków własnych i nie udostępniła jej Komisji w terminie. Ponadto pozwana odmówiła przekazania szczegółowych informacji dotyczących faktycznych przywozów i niezbędnych do obliczenia odsetek za zwłokę, jak również zapłaty odsetek za zwłokę.

To zwolnienie z należności celnych stanowi naruszenie art. 26 Traktatu WE oraz art. 20 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, które nie może być usprawiedliwione przez powołanie się na art. 296 WE. Artykuł 296 WE, jako wyjątek od ogólnej zasady pobierania należności celnych, musi być interpretowany ściśle i odpowiednio do tej ścisłej wykładni Państwo Członkowskie, które ma zamiar powołać się na ten przepis, musi wykazać istnienie wszystkich warunków dla jego zastosowania.

W niniejszym przypadku oznacza to, że władze niemieckie są zobowiązane do wykazania, w jakim zakresie pobieranie należności celnych zagraża istotnym interesom bezpieczeństwa Republiki Federalnej Niemiec. Państwo Członkowskie powinno także wykazać, że w szczególnych warunkach zachodzi konkretne zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa. Jednakże władze niemieckie nie dostarczyły żadnych konkretnych wskazań ani punktów odniesienia, jak i dlatego przy pobieraniu określonych należności celnych zostałaby naruszona zdolność do obrony. Inne Państwa Członkowskie pobierają należności celne od takich przywozów nie zarzucając naruszenia ich bezpieczeństwa narodowego. W odniesieniu do tych Państw Członkowskich uznanie tego zwolnienia byłoby niesłuszne i nieodpowiedzialne, ponieważ musiałyby one ponieść konsekwencje finansowe.

Podnoszone przez władze niemieckie uwzględnienie tajemnicy wojskowej również nie mogłoby uzasadniać takiego naruszenia prawa wspólnotowego, ponieważ przestrzeganie poufności danych sensytywnych przez instytucje wspólnotowe jest jedynie kwestią procesową, która nie może zwolnić pozwanej od jej materialnego zobowiązania do odprowadzenia do Wspólnoty odpowiednich środków własnych.

Fakt, że rozporządzenie Rady nr 150/2003 umożliwia zawieszenie należności przywózowych od określonych towarów pod pewnymi warunkami po jego wejściu w życie w dniu 1 stycznia 2003 r., nie daje żadnej podstawy prawnej dla wcześniejszego naruszenia wspólnotowego prawa celnego: mianowicie przed wejściem w życie tego rozporządzenia nie miało miejsca żadne zawieszenie wspólnotowej taryfy celnej, zatem cła musiały być pobierane do dnia 31 grudnia 2002 r., a odpowiednie środki własne odprowadzane do Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 130, str. 1.

Wykreślenie sprawy C-333/02 ⁽¹⁾

(2005/C 296/34)

(Język postępowania: włoski)

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2005 r. prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-333/02 Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 9.11.2002

Wykreślenie sprawy C-101/03 ⁽¹⁾

(2005/C 296/35)

(Język postępowania: włoski)

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2005 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-101/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano, Sezione Prima Penale): postępowanie karne przeciwko Alfonsowi Galeazzo, Marco Banattiemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 101 z 26.04.2003